

ЛУЛИЦА (*Чибуклий*)

Бивше село в Сливенска община, слято със с. Жельо войвода. Най-старото известно писмено сведение за селото е от османски регистър от 1610 г. под името *Чибуклу*. Името идва от турската дума *çibik* ('чибук, лула') с прибавяне на наставката *-lu* (-лу). В турския език с нея се обозначава ново съществително: 1) за означаване на жители от географска област, селище, местност и др. и 2) със значение 'снабден с....', в случая с лула, т.е. *чибуклия*. Сравнително ранното споменаване на с. *Чибуклу* може да ни насочи повече към първото значение. Вероятно първият заселник е дошъл от анадолското селище *Чубуклу*, съществуващо и сега. Второто обяснение, което е по-популярно, гласи, че селото е направено от чибуклията на местния султан Гереи. По всяка вероятност Гереите се заселват по-късно – предимно през XVIII в. Може да се счита за сигурно, че от двете съседни села – *Чубуклу* и *Черкешли*, по-старо е *Чубуклу*. За това говори и предание, според което султанът отначало е живял в Чибукли, където впоследствие е имал воденица, а в Черкешли е бил чифликът му (с. Черкешли се е наричало *Чибик-Черкешли*).

През 1626 г. в друг регистър се споменава, че от двете села *Чубуклу* е на първо място и има 10 джизие-ханета (християни, плащащи поголовен данък *джизие*). През 1666 г. само в *Чубуклу* ханетата са 24. Явно, в началото на XVII в. селата са още малки. През XIX в. българският вариант на името на селото е *Чибуклий*.

С министерска заповед № 2820 от 14. 08. 1934 г. с. *Чибуклий* е преименувано на *Лулица*.

През 1884 г. селото има 261 жители; през 1905 г. – 62 сгради и 353 жители; 1926 г. – 92 сгради, 98 домакинства, 518 души; 1934 – 627 души; 1946 – 748 жители.

С указ от 22. 05. 1950 г. с. Лулица е слято със с. Жельо войвода и престава да съществува като отделно селище и землище.

Топонимията и повече сведения – при информацията за с. Жельо войвода.

МАЛКО ЧОЧОВЕНИ (*Кючүк Чешли*)

Село в Сливенска община. Намира се на 7,5 км югозападно от Сливен. Разположено е при южните гънки на Стара планина на височина 250–300 м северно от шосето Сливен – Казанлък.

На юг от селото има следи от антично селище – намерени са две оброчни плочки на тракийски конник. В района има две надгробни могили. На север, при границата със землището на с. Бяла, има останки от антично селище-крепост, градено със суха зидария. Частично е проучено. Разкрита е раннохристиянска